

Fylkesmannen i Vestfold 3355 Solumsmoen 11.09.04
Avdeling for oppvekst og opplæring
Statens Park, pb. 2076

2103 Tønsberg.

KLAGESAK MV. - TORBJØRN RUSTAN F. 27.06.51 47713

Det vises i utgangspunktet til tidligere framholdt klage fra Torbjørn Rustan vedrørende nektelse av utplassering/praksisplass ved Holmestrand videregående skole. Og det vises til det påfølgende vedtak av 24.11.03 fra fylkesmannen i Vestfold, avdeling for oppvekst og opplæring, angående dette forhold.

Bestridelse av den framførte begrunnelse for å nekte Rustan praksisplass opprettholdes. Videre bestrides fylkesmannes vedtak angjeldende avvising av Rustans klage med hjemmel i forvaltningslovens § 34, og nevnte gitt henvisning til samme lovs §§ 30 og 31 om klagefrist. Det påfølgende uttrykte "at fylkesmannen ikke ser at det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd" - bør, selv isolert henvist til forholdet utdanningsnektelse - være kvalifisert til betegnelsen uakseptabel framferd.

For Rustan, som hva angår et utall av øvrige, inngår det aktuelle i en uendelig rekke av forhold hvor representerende offentlige instanser utviser og utøver en framferd berettiget til en langt alvorligere karakteristikk - enn klanderverdig.

Som et utall av øvrige er Rustan besørget påstemplet psykiatrisk diagnostisering. Ved plassering i spesialskole ble han fraranet adgang til den grunnutdanning han vitterlig innehadde krav på. Det er således ikke første gang at Rustan utsettes for utdanningsnektelse. I voksen alder har Rustan, med forankring i eget initiativ, gjennomført videregående skole (allmenfaglig studieretning).

Sistnevnte konfrontert med det tidligere framstilte på Rustans beskostning - hva må framgå? Tillagt den uberettigede stempeling taler det stygt nedsettende vis det framstilte ad Rustan er besørget framholdt på - for seg selv.

Noen eksempler. Under anføringen konklusjon er framholdt fra overlege Knut Koppang ved Vestfold sentralsykehus: "Det vil bli vanskelig for denne pasienten å få lønnet arbeide". Fortsettelig: "Det måtte i tilfelle være vernet sysselsetting. Sannsynligvis vil den beste ordning være at pasienten etter at han har avsluttet skolegangen på Breily ungdomsskole, fortsetter å arbeide hjemme på gården hos sine foreldre". To år senere (1972) konkluderer ass. lege Anne Lise Bruu ved Vestfold sentralsykehus, psykiatrisk avdeling, "Anklagte er en 21 år gammel mann med epilepsi og en hjerneskade, som har medført at han er mentalt tilbakestående". Av psykiater Ole Herman Robak ved Vestfold sentralsykehus ble Rustan i 1987 beskrevet som følger: "Vi har som tidligere å gjøre med en evneveik karakteravviker".

De stygt nedsettende framstillinger og kunnskapsmessige fallitterklæringer er ikke avlevert av Rustan. Til tross for de handicap Rustan ble påført av såvel lære- som motivasjonsmessig karakter ved plassering i spesialskole under grunnutdanningen, og dette tillagt de groteske stemplinger, gjennomfører han i godt voksen alder videregående skole. La oss stille det hypotetiske spørsmål: Hvilke resultater ville "den mentalt tilbakestående" og "evneveike karakteravviker" kunne oppnådd - dersom han ikke var blitt utsatt for den aktuelle framferd?

Denne framholdelse omhandler hva Rustan har blitt utsatt for gjennom år. Den omhandler hva dette har medført og fortsettelig innebærer av konsekvenser for han. I tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold datert 02.04.04 anmodet Rustan om et møte angående erstatning for feilplassering og stempling. Til tross for de tilhenvisinger han kunne framlegge - ble Rustans anmodning ikke besvart.

Først her tilbake til Rustans oppfølgende utdanning som hjelpepleier, og i denne forbindelse nektelsen av utplassering/praksisplass ved Holmestrand videregående skole. Fra rektors begrunnelse av vedtaket gjengis: "I denne perioden har skolen opplevd deg som en lukket person, bla har du aldri villet snakke om tidligere yrkeserfaring mv." Sammenstill de foreståtte tilkjennegivelser, tillegg hva Rustan har fått stiftet erfaring med - og legg i hop to og to - de som måtte besitte denne evne.

Fravær av lovhjemling kombinert med sjikane og stigmatisering. Dette utgjør vitterlig den avleverte begrunnelse for vedtaket av 23.05.02 fra Holmestrand videregående skole v/ rektor Kari Thomassen. - Vedtaket om nektelse av utplassering/praksisplass for Rustan. Grotesk er den avsluttende sekvens: "Skolen vil anbefale deg at du vurderer overgang til opplæring i et annet yrke der bl.a. mellommenneskelig kommunikasjon ikke er så vesentlig".

Det framstilte fra rektor Thomassen må utgjøre et glitrende eksempel hva angår evnen til "mellommenneskelig kommunikasjon". Det gjengitte tillagt forutgående trenering av tilbakemelding til Rustan, påfølgende unnlattelse av oversendelse til klagemotpart - samt også fravær av redegjørelse hva angår klage - tilsier at det tilsiktede må framstå ved seg selv.

På vegne av Rustan tilskriver advokatfullmektig Mona Barnes Fardal 05.03.03 fylkesmannen i Vestfold. Her påpekes at det framholdte grunnlag for vedtaket gjort av Holmestrand videregående skole, ikke kan være holdbart. Det er anført at vedtaket mangler nødvendig hjemmel i lov, og at det således er ugyldig. De aktuelt framførte vedlegg tilhenvises.

Fra fylkesmannen oversendes det innklagde forhold Vestfold fylkeskommune. Etter nok "et hav av tidsforbruk" evner fylkesmannen v/avdeling for oppvekst og opplæring å framkomme med det innledningsvis tilhenviste. Anføres at klagefristen ikke er overholdt, og dette tillagt "at fylkesmannen ikke ser at det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd".

Avslutningsvis biter fylkesmannen v/avdeling for oppvekst og opplæring ytterligere tunga av seg selv ved å skrive: "Torbjørn Rustans brev omhandlende 28 mai 2002 vurderes for øvrig ikke som gyldig klage, jf forvaltningslovens § 32".

Til dette er å bemerke:

i) Det vedgås følgelig at innsigelse er framholdt fra Rustan. Hva måtte denne innsigelse omhandle - om ikke det meddelte Rustan?

ii) "Ikke som gyldig klage". Ved henvisning til at Rustans innsigelse ikke måtte etterkomme de krav som er nedfelt i forvaltningslovens § 32 - hvorfor ble han ikke tilbakemeldt dette fra Holmestrand videregående skole? Det gjengis fra forvaltningslovens § 32, nest siste ledd: "Inneholder en erklæring om klage feil eller mangler, setter forvaltningsorganet en kort frist for rettelse eller utfylling."

iii) Ytterligere angjeldende "ikke som gyldig klage". På vegne av Rustan ble Holmestrand

videregående skole v/ rektor Kari Thomassen - datert 28.05.02 - tilskrevet fra psykolog Joar Tranøy. I denne tilskrivelsen imøtegår Tranøy det framholdte grunnlag fra Holmestrand videregående skole for å nekte Rustan utplassering/praksis plass. Han påpeker også det stygge vis det meddelte Rustan fra Holmestrand videregående skole v/ rektor, er framført på.

iv) Dette tilhenvist, hvordan være gitt mulig å kunne hevde at rettidig klage mål ikke er framført? Dette tilhenvist, hvordan være gitt mulig for Holmestrand videregående skole v/ rektor å kunne unnlate tilbakemelding til Rustan hva angår eventuelle mangler ved hans klage mål? Til nevnte er å addere at Tranøys tilskrivelse av Holmestrand videregående skole ble besvart etter fristens utløp. Hvorfor ble ikke det framholdte viderebefordret fra rektor Kari Thomassen? Endelig, fra Holmestrand videregående skole er intet hva angår overskridelse av tidsfrist for rettidig framført klage mål - å kunne se framholdt i noen sammenheng!

v) Denne "oppfinnelse" framkommer først i anledning av at fylkesmannen v/ avdeling for oppvekst og opplæring behandler det framholdte klage mål på Rustans vegne fra advokatfullmektig Barnes Fardal. Fylkesmannen v/ avdeling for oppvekst og opplæring evner ergo å framstille en grunngivning som er "uteglemt" av Rustans motpart - Holmestrand videregående skole v/ rektor!

Det er ikke til å søke bortforklart, det overfor gjengitte og tilhenviste. Ytterligere alvor inntreer gitt henvisning til hva Rustan siden barneårene er blitt utsatt for. Fra sakstilfelle etter sakstilfelle framkommer hvordan stygt fundert stempling/stigmatisering og diskriminering - besørger oppfulgt.

Det er for ubehjelpelig og samtidig stygt fundert, det er for opplagt manglende lovhjemling og samtidig direkte lovstridig, det aktuelt framstilte og begåtte på Rustans bekostning - til at besørget oppfølging av stempling - vil være gitt mulig å kunne søke bortforklart.

De tilhenvisinger Rustan kunne framholde i den benevnte tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold datert 02.04.04 - bør i klartekst tilkjennegi hva dette omhandler. Som vedlegg til denne tilskrivelsen kunne Rustan presentere en særdeles velfundert rapport, utarbeidet av førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsen. En rapport datert 07.02.91. Fra rapporten gjengis: "Den framgang som T.R (Torbjørn Rustan) har vist tyder på at det er en meget god investering av samfunnet å satse på videre skolegang for T. R."

I tilskrivelse av Vestfold fylkesskolestyre v/ Inntakskontoret datert 04.06.93 framholder Danielsen i klartekst: "I 1990 foretok jeg en omfattende undersøkelse av Torbjørn Rustans forutsetninger for læring og evnenivå. På grunnlag av disse målingene og samtaler kunne jeg trekke en meget klar konklusjon, nemlig at han har helt normale evner og dermed forutsetninger for å delta i opplæring".

Uhyggelig velfundert beskriver førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsen hva Rustan har blitt utsatt for - samt hvilke konsekvenser dette har medført for han. I tilskrivelsen av fylkesskolestyret meddeler Danielsen: "Årene i spesialskolen var en eneste lang opplevelse av å være sammen med andre som stod langt under hans forutsetninger, og at skolen ikke ga han skikkelig opplæring på grunnlag av hans nivå. Enkelt kan vi si at alle hans år på barndoms- og ungdomstrinnet ikke på noen måte fulgte opp det lovverket som var vedtatt.

I etterkant av det framholdte fra førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsen har Rustan gjennomført videregående skole. Dette bekrefter såvel det meddelte hva angår Rustans

potensiale og evner som den groteskt funderte stempling. Det uttrykte fra cand psychol og magister kriminologi Joar Tranøy, i hans tilskrivelse av Holmestrand videregående skole v/ rektor Kari Thomassen av 28.05.02, overensstemmer med det tilkjennegitte fra Danielsen. I tilskrivelsen av fylkesmannen i Vestfold av 02.04.04 kunne Rustan ytterligere tilhenvise at han fra professor Edvard Befring, i et møte avholdt ved Universitetet i Oslo 23.03.04, ble anmodet om å rette direkte henvendelse til denne adresse. Joar Tranøy stilte til nevnte møte som representerende Rustan. I den aktuelle sammenheng ikke tillagt mistro til professor Befring, men med belegg i erfaring fra en rekke tidligere forhold, ivaretok Rustan at det uttrykte under møtet ble lydbåndtapet.

"Jeg synes uttalelsen til Danielsen var veldig god. Den må være et gullkantet papir å ha i hånda". Dette uttrykt fra professor Befring. Oppfølgende tilla han: "Danielsen har gitt en veldig klar konklusjon".

Med henvisning til forelagt dokumentasjon, det opplyste fra Tranøy, samt den Torbjørn Rustan han under møtet selv ble gitt kjennskap til - meddelte professor Befring at Rustan ikke kunne innfinne seg med det vedtak han var forbeholdt fra Holmestrand videregående skole.

Det vises til de internasjonale menneskerettskonvensjoner inkorporert i det norske lovverk via "Lov om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett". De tilhenviste forhold inklusive den fraværende hjemling i opplæringslovens bestemmelser - må være å ramme av det nedfelte i nevnte. Det vises til EMK del 1, Rettigheter og friheter Art. 14: Forbud mot diskriminering.

På sedvanlig vis møter myndighetsrepresenterende som bedriver den aktuelle stempling, den aktuelle diskreditering og stigmatisering, den aktuelle utestengelse og nøytralisering av mennesker - seg sjøl - i enhver dør. Han bør "forstette å arbeide hjemme på gården hos sine foreldre" - "den mentalt tilbakestående og evneveike karakteravviker" - som scoret 110 på den senest avviklede IQ-test. På evnerikt vis har rektor ved Holmestrand videregående skole fulgt opp den mellommenneskelige kommunikasjon.

Det uttrykte og tilhenviste fra Rustan i hans tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold datert 02.04.04, vil bli videreført i separat tiladressering. Her vil ytterligere bli henvist til det uttalte fra professor Befring m/flere angjeldende den oppreisning og erstatning Rustan bør være å tilkomme. Denne tilskrivelse vil bli framført som vedlegg i tiladresseringen av fylkesmann Mona Røkke.

Det avkreves en i henhold til de gjeldende lovbestemmelser ryddig foretatt tilbakemelding senest innen 3 uker fra dato. Det vises i denne forbindelse såvel til tidligere treninger som de pågående konsekvenser for Rustan.

Med hilsen

Dag Hiåsen, styreformann menneskerettsorganisasjonen FAMPO.
Adr: 3355 Solumsmoen.

Kopi: Torbjørn Rustan, Erik Strand og Joar Tranøy.
De politiske rådgivere for justisminister Dørum, Kjersti Høgestøl og Marit Meyer.

Fylkesmannen i Vestfold
Att: fylkesmann Mona Røkke
Postboks 2076

3355 Solumsmoen 11.09.04

3103 Tønsberg.

ANGJELDENDE TORBJØRN RUSTAN F. 27.06.51 47713

Det vises til Torbjørn Rustans tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold av 02.04.04 hvor han anmoder om et møte angående erstatning for feilplassering og stempling. Og det vises til vedlagte tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold, avdeling for oppvekst og opplæring, av dato.

Til tross for de tilhenvisinger Rustan kunne framholde i sin tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold datert 02.04.04 - er denne ikke besvart. Det er symptomatisk at representerende myndighetsinstanser unnlater å besvare henvendelser som omhandler alvorlige overgrep, grove menneskerettskrenkelser og straffbare forhold begått av representerende offentlige instanser/myndighetsinstanser - i Norge.

I den aktuelle tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold framførte Rustan som vedlegg en særdeles velfundert rapport utarbeidet av førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsen. Denne tilhenvist, de påviselig groteske stemplinger Rustan er blitt utsatt for, og de konsekvenser dette har medført og fortsettelig medfører for han - skammelig bør det være, fylkesmann Mona Røkke - å kunne få til å unnlate å besvare hans henvendelse.

Ikke mindre påtakelig og skammelig må den utviste framferd nødvendig framstå, gitt henvisning til det trykksatte i Tønsbergs Blad 27.08.04. Fra ingressen under overskriften "TV-aksjon mot nød i Norge" gjengis: "TV-aksjonen i år skal bekjempe psykisk og sosial nød i Norge, og samtidig angripe fordommene mot mennesker som har det vanskelig".

I midte blant de avbildede frontere av denne aksjon i Vestfold - fylkesmann Mona Røkke. På sedvanlig vis er det ikke overensstemmelse mellom hva man smilende hevder å stå for, og den framferd som utøves - fra det etablerte profileringshold - i Norge.

Her konkret angjeldende hva Torbjørn Rustan er blitt utsatt for siden barneårene. Fylkesmann Mona Røkke - du er forelagt førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsens rapport. Klinkeklarere kan det ikke bekjentgjøres hva Rustan fram til da (1991) - var blitt utsatt for. Vedlagt denne tilskrivelse vil du ytterligere bli tilkjenngitt hva Danielsen, etter mer enn 2 ½ års kjennskap til Rustan - i enda klarere språkdrakt - bekjentgjør.

I tiladresseringen av fylkesmannen i Vestfold, avdeling for oppvekst og opplæring, er gjengitt enkelte av de svært stygge stemplinger Rustan er besørget påhengt. Det er forakt for menneskeverdet framstillinger av denne karakter tilkjennegir. De konsekvenser dette har medført og fortsettelig medfører for Rustan - er ubenektelige.

Som konstruert belegg for de stygge stemplinger har Rustan blitt "utstyrt" med IQ 70 og 72. I 1991, etter at Rustan med grunnlag i eget initiativ hadde påbegynt skolering for å tilegne seg den kunnskapstilførsel han ble fraranet via den besørgede stempling og plasseringen i spesialskole, kunne førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsen, med belegg i omfattende testgjennomføringer, tilkjennegi en ganske så annen beskrivelse hva angår Rustans evner/IQ. Danielsen meddeler i rapporten at det bør forestås oppfølging av

evnemåling. Etter at Rustan via fortsettelig skolering ytterligere hadde tilegnet seg kunnskaper, gjennomførte han i 1995 en ny IQ-test (WAIS). - På hvilken han "scorer" 110! Utdanningsnektet - og frihetsberøvet ved Lier interneringsanstalt samt medikamentneddopet - kunne han testes til 70-talls IQ! Må det klarere kunne tilkjennegis hvem/hva som er testet?

Førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsen framholder avsluttende i sin rapport under overskriften Anbefaling: "Det er gjort så mye feil - slik jeg ser det - i forhold til T. R. at det er grunn til å overveie om han bør forlange erstatning for hvordan samfunnet har behandlet han". Dette understøttes av cand psychol og magister kriminologi Joar Tranøy i en "Sakkyndig uttalelse vedrørende spesialskoleovergrep mot Torbjørn Rustan (f. 27.05 51)" datert 07.08.01.

Avslutningsvis i sin tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold av 02.04.04 tilkjennegir Rustan: "Professor Edvard Befring uttalte i et møte med meg og psykolog Joar Tranøy på universitetet i Oslo 23/3-04 at jeg burde kontakte Dem angående min sak".

I den aktuelle sammenheng ikke tillagt mistro til professor Befring, men med generelt belegg i den erfaring Rustan og en rekke øvrige utsatte for overgrep mv. er tilkommet, festet Rustan det uttrykte under møtet 23.03.04 - til tape.

Det var ikke kun en anmodning om å rette en direkte henvendelse til fylkesmann Mona Røkke, som ble framholdt fra professor Befring. Han kunne tilkjennegi: "Jeg var leder for et utvalg hun var med i - og, jeg er interessert i å få henne inn i det utvalget jeg nå er leder for". Angjeldende den forelagte uttalelse fra førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsen uttrykte professor Befring: "Den må være et gullkantet papir å ha i hånda". Etter å være forbeholdt dokumenter, og dette tillagt det meddelte fra Joar Tranøy samt selv å være gitt anledning til å samtale med Torbjørn Rustan, framholdt professor Befring overfor sistnevnte: "Du kan vise til meg. Ta kontakt med fylkesmannen i Vestfold - vis til meg!"

Henvist til de benevnte forhold ble selvinnlysende erstatning for Rustan drøftet under det aktuelle møtet. I tilskrivelsen av fylkesmannen i Vestfold av 02.04.04 opplyste Rustan å være tilkommet Kr. 50. 000.- i billighetserstatning. Han tilkjennega samtidig at hans krav angjeldende erstatning for feilplassering og stempling, ikke er behandlet. Under møtet ved Universitetet i Oslo 23.03.04 uttrykte Rustan at Kr. 2.000.000.-, burde utgjøre en rimelig erstatning hva angår det han er blitt utsatt for. - Dette ble samtykket fra professor Befring!

Fortsettelig uttrykte professor Befring: "Henvis til meg. Først prøve via fylkesmannen. Få bevilget en erstatning det går an å leve med. Det Torbjørn (Rustan) har fått - bare symbolsk".

"Går an å jobbe med mange ting samtidig her", meddelte professor Befring videre. Og han framholdt: "Fint om Joar (Tranøy) kan gå inn som hjelper". Med belegg i det benevnte samt bl.a. i egenskap av styrerepresentasjon for menneskerettsorganisasjonen FAMPO forespurte Tranøy undertegnede, da Rustan ikke ble tilkommet tilsvaret til sin tilskrivelse, om å forestå en gjennomgang av Rustans dokumentasjonsmateriale, samt oppfølging overfor fylkesmannen i Vestfold. Fra Rustan er utstedt fullmakt til FAMPO v/Tranøy, Erik Strand og undertegnede - om å forestå den fortsettelige oppfølging hva angår hans interesser og saksforhold.

For sakstilfelle etter sakstilfelle, for overgrep etter overgrep - for rans og nøytraliseringsarrangement etter rans- og nøytraliseringsarrangement - repeteres en likeartet og stygt samrørende framferd fra representerende retts- og myndighetsinstanser - i Norge. I en

omfattende rapport gitt tituleringen "Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge" påviser undertegnede en rettsutøvelse ingen rettsstat verdig. Påvises hvordan personer/grupperinger som tildekker seg bak myndighetslogo gjør bruk av diskreditering, stigmatisering/stempling og diskriminering - gitt formålet å være fri til å utøve lyssky virksomhet, berike seg selv og sine medsammensvorne. I rapporten framholdes kildetilhenvisninger av såvel generell som spesiell karakter. Hva angår den ikke-rettsstatlige rettutøvelse henvises bl.a. til en serie publisert i magasinet Økonomisk Rapport. "Til skrekk og advarsel" - "Skremmende er den virkelighet" etc. - tilhørte magasinet beskrivelser av den etablerte rettsutøvelse - i Norge.

Med grunnlag i åpent brev tiladressert justisminister Dørum angjeldende de påviste forhold i undertegnede rapport mv., signert styrerepresentant for FAMPO cand scient Erik Strand, ble FAMPO invitert til et møte ved justisministerens kontor 31.08.04. Med knapp tid til rådighet ble vi ikke anledningsgitt å omtale, samt framlegge dokumentasjon vedrørende, de enkelte saksforhold/overgrep. For ytterligere å redegjøre for det meddelte fra vår side i nevnte sammenheng, hvilken framfred og hvilke tilstander man forholder seg til, vil kopi av denne tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold bli formidlet justisministerens kontor v/de politiske rådgivere Kjersti Høgestøl og Marit Meyer.

Konstruksjoner, kalling, produksjon av "nick names" - avskyelig brunfunderte framstillinger, konvensjonsbrudd av makabreste karakter. Det yrer og kryr av denne type evnelse framført som belegg for rans- og nøytraliseringsarrangementer - i Norge. De groteske stemplinger framholdt på Rustans beskostning - forsøk å imøtegå at dette innbefatter alvorlige konvensjonsbrudd. Konsekvensene for Rustan - taler for seg selv.

Den aktuelle og oppfølgende tilskrivelse av Fylkesmannen i Vestfold på vegne av Torbjørn Rustan - dette omhandler hva han siden barneårene har vært, og fortsettelig blir - utsatt for. Den gjentatte utdanningsnektelse, og ikke minst det vis - også dette forhold er besørget "håndtert på" - innebærer at det ikke forefinnes "nye rom" for bortforklaringer.

De groteske stemplinger, feilplasseringen ved spesialskole, og den fortsettelig framferd - og dette konfrontert med det framholdte fra professor Edvard Befring, førsteamanuensis/cand psychol Torbjørn Danielsen, samt cand psychol og magister kriminologi Joar Tranøy - hvordan kunne unnlate å reagere, fylkesmann Mona Røkke? Hvordan kunne få til ikke å framkomme med den erstatning Rustan vitterlig innehar krav på?

Gitt henvisning til stemplingene Rustan er påført, og ergo de uomtvistelige konvensjonsbrudd, bør Den europeiske torturkommisjon tilhøre de oppfølgende adressater hva angår de aktuelle forhold - dersom fylkesmannen i Vestfold ikke finner det påkrevd å ta affære.

Som framholdt i den vedlagte tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold, avdeling for oppvekst og opplæring, avkreves en umiddelbar tilbakemelding. Tilsvarende som anført under nevnte settes en frist for dette til senest 3 uker fra dato. Det vises til den ikke besvarte tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold m/dokumentvedlegg og tilhenvisninger av 02.04.04. Det vises til hva Rustan langt lengre enn lenge nok - har vært og blir - utsatt for.

Med hilsen

Dag Hiåsen, styreformann menneskerettsorganisasjonen FAMPO
Adr: 3355 Solumsmoen.